

enhver borger – i hvert fald over 18 år med stemmeret og valgbarhed – selvfølgelig er en del, én ud af små fire millioner valgberettigede, af staten. Vi er alle delagtige i den.

Staten er ikke noget organ, der er imod befolkningen. Det er Folketinget, der kontrollerer administrationen. Hr. Behnke ville lave det om til, at Folketinget ikke var staten, men at det var administrationen. Hvem ansætter administrationen? Det gør den regering, som er sat til det af Folketinget, som igen har sit mandat fra befolkningen.

Jeg hævder på ny og indædt, at befolkningen – folket altså – og staten er én og samme størrelse, og i det øjeblik der ikke er flertal blandt de folkevalgte i denne sal for en regering, altså at der måtte være et flertal imod den, så er den ikke regering længere. Det vil sige, at magten ligger hos folket via de tillidsmænd, de har valgt sig. Sådan er det, og jeg føler mig ikke som borger og medlem af dette Ting i noget som helst modsætningsforhold til den stat, som jeg også er borger i.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde så smukt: Det, der er i vejen med forslaget om åbenhed, er jo simpelt hen den manglende balance. Altså så længe der ikke er fuldstændig frivillighed omkring interesseorganisationers bidrag, skal vi heller ikke have åbenhed; der må være en balance på det punkt.

Hvis jeg skal oversætte det, er det jo lige ud ad landevejen, for det, hr. Anders Fogh Rasmussen siger til os, er, at så længe Socialdemokratiet kan indkassere de bidrag, man får fra fagbevægelsen, vil hr. Anders Fogh Rasmussens parti, Venstre, have lov til at skjule, hvor de får pengene fra, for ellers mener de ikke, de kan konkurrere med Socialdemokratiet.

Det er det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke om alt det andet, om de fine ord om demokratiet; det drejer sig om partiet Venstre kontra partiet Socialdemokratiet. Så simpel er den sag. Det synes jeg er godt at få placeret.

Men dertil vil jeg så gerne minde hr. Anders Fogh Rasmussen, som var så venlig indledningsvis at belære os om nyere dansk politisk historie, om, hvordan forløbet var under KVR-regeringen, hvor partiet Venstre blokerede for, at man kunne få netop den balance, hvor man ødelagde muligheden for, at en dagsorden, som Det Radikale Venstre havde fået vedtaget her i Folketinget, faktisk blev gennemført.

Jeg vil sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, at det er dén historie, der gælder.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er korrekt, at grundloven ikke taler om politiske partier, og det er også korrekt, at man godt kan forestille sig et demokrati uden partier. Men jeg tror, at de fleste her alligevel er enige om, at partierne i de vesteuropæiske demokratier er en fantastisk god ting, ikke mindst hvis vi sammenligner med det amerikanske system, hvor der jo slet ikke på samme måde findes et partisystem.

For hvad er et partisystem? Det er, at mennesker går sammen i en organisation med henblik på at varetage nogle konkrete interesser og med henblik på at kæmpe for ideer, for visioner, for, hvordan samfundet skal udvikle sig. Jeg mener selv – og jeg er sikker på, der også er flertal for det – at hvis vi ikke havde den demokratiske diskussion mellem partier i den her forstand, så ville vores demokrati være fattigere.

Derfor er det også vigtigt, at partierne har en styrke, så de reelt kan påvirke udviklingen i samfundet i konkurrence med en statsadministration, som er blevet styrket, og som i mange tilfælde fungerer mere selvstændigt, og i konkurrence med magtfulde erhvervsorganisationer og interesseorganisationer.

Det er vigtigt, at vi har partier, der kan være uafhængige af økonomiske interesser. De færreste af os ville vel gerne have et system som i Italien, hvor en Berlusconi, fordi han havde penge og mulighed for at komme igennem via tv-systemet, ejede tv-kanaler, var i stand til bogstaveligt talt at købe sig til et flertal ved det italienske valg sidste år.

Jeg tror, de fleste af os nødvendigvis ville have en situation som i andre europæiske lande, hvor partierne har været dybt involveret i tætte forbindelser til erhvervslivet, korruptionsskandaler, et system, der er ved at koste NATO's generalsekretær hans post, og som har inficeret store dele af demokratiet i en række europæiske lande.

Derfor er det meget vigtigt for os, at vi kan have stærke, uafhængige politiske partier. Derfor er det vigtigste her sådan set de åbenhedsbestemmelser, der lægges op til. Her kan jeg forstå, at vi er fundamentalt uenige med partiet Venstre, og jeg vil gætte på, at også andre partier, der er meget afhængige af tilskud udefra, også er skeptiske over for dette her.